

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 472/2023
16.05.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Мирољуба Томића, Тајане Вуковић, Гордане Којић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Дејана Поповића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Нине Здравковић, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду 14К. бр. 413/20 од 13.10.2022. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1250/22 од 06.03.2023. године, у седници већа одржаној дана 16.05.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Дејана Поповића, адвоката Нине Здравковић, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду 14К. бр. 413/20 од 13.10.2022. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1250/22 од 06.03.2023. године, у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу поднети захтев за заштиту законитости **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду 14К. бр. 413/20 од 13.10.2022. године, окривљени Дејан Поповић оглашен је кривим да је извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и осуђен је на казну затвора у трајању од 3 године и 11 месеци у коју се урачунава време проведено у притвору од 05.02.2020. године до 28.04.2020. године и изречена му је мера безбедности одузимање предмета прецизно наведених у изреци првостепене пресуде. Истом пресудом окривљени је обавезан да сноси трошкове кривичног поступка о чијој висини ће суд накнадно одлучити посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 1250/22 од 06.03.2023. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Дејана Поповића, адвоката

Нине Здравковић и пресуда Вишег суда у Београду 14К. бр. 413/20 од 13.10.2022. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднела бранилац окривљеног Дејана Поповића, адвокат Нина Здравковић, због повреда закона из члана 438. став 2. тачка 1) и члана 439. тачка 2) Законика о кривичном поступку, са предлогом да овај суд побијане пресуде преиначи, тако да окривљеног ослободи за кривично дело које му стављено на терет или да радње које су окривљеном стављене на терет квалификује као кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. Кривичног законика или побијане пресуде укине и списе предмета врати на поновно одлучивање нижестепеном суду пред потпуно измењеним већем.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), па је на седници већа коју је одржао без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је након оцене навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Дејана Поповића, адвоката Нине Здравковић, је у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП неоснован, док је у престалом делу недозвољен.

У поднетом захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног указује да је нижестепеним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, јер се првостепена пресуда заснива на доказу на коме се по одредбама Законика о кривичном поступку не може заснивати. Као незаконит доказ бранилац означава записник о претресању стана и других просторија ПУ за Град Београд, УКП Одељење за борбу против дрога од 05.02.2020. године које је извршено без наредбе суда и противно одредбама члана 156. став 2. ЗКП и члана 158. став 3. ЗКП, јер осим што окривљени претходно није упозорен да може ускратити улазак у стан полицијским службеницима и није поучен о праву на браниоца који може присуствовати претресању, у конкретном случају, по браниочевим наводима, није постојао оправдан разлог да полицијски службеници не затраже наредбу за претрес од надлежног суда.

Изнети наводи се по оцени Врховног суда не могу прихватити као основани. Наиме, исти наводи истицани су и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и на страни страни 4 и страни 5 пасус 1 образложења пресуде дао јасне и довољне разлоге које у свему прихвата Врховни суд и на исте упућује сходно одредби члана 491. став 2. ЗКП.

У преосталом делу поднетог захтева за заштиту законитости бранилац наводи да је побијаним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, која представља законом прописан разлог за подношење овог ванредног правног лека. Међутим, приликом образлагања истакнуте повреде, бранилац указује да

тужилаштво није доказало постојање намере код окривљеног да се количина пронађена код окривљеног стави у промет и тиме оствари биће кривичног дела које је окривљеном стављено на терет, којим наводима бранилац на основу своје верзије догађаја, извлачи закључак о постојању кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. Кривичног законика, те указује да је побијаним пресудама чињенично стање погрешно и непотпуно утврђено (члан 440. ЗКП).

Како чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени односно његов бранилац сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 440. ЗКП, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног у овом делу оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је у смислу члана 491. став 1. и 2. и члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Бата Цветковић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**